

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Negyedévre . . . 1 frt 25 kr.

Félévre 2 " 50 "

Egész évre 5 " — "

M megjelenik minden szerdán
és szombaton.

Egyes szám ára 7 kr.

SZABADSÁG

Szerkesztőség,

hova a lap szellemi részét és a
nyiltteret illető közleményeket
küldeni kell:

Városház-tér 10. szám.

Szerkesztő otthon van minden
nap délután 4-5 óráig.Kiadóhivatal, hova a hirdetések
és előfizetési díjak, valamint
reklamációk küldendők:

Wesselényi és Könyg

könyvnyomdája

(Deák-utca, színház-épület).

POLITIKAI, TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI, TANÜGYI ÉS HELYIÉRDEKŰ LAP
A MISKOLCZI FÜGGETLENSÉGI ÉS 48-AS PÁRT KÖZLÖNYE.

Egyes példányok Falkenstein S. bank- és váltóüzletében, Polacsek V. és Groák I. dohánytözsdejében, Groszmann J., Gubás F. és Hesz Jenő fűszerkereskedésében kaphatók.

Az olasz miniszterium lemon-
dása.

Az olasz kormány, mely ápril 19-én alakult meg, május 5-én 8 szavazat kisebbséget kapott; 185 szavazata volt 193 ellen. Harmincz millió lírát akart felvenni vasuti építkezésekre; az ellenzék pedig az ország terhét, mely már elég nagy, növelni nem akarja. A bukás oka tulajdonképpen az volt, hogy a német, osztrák és olasz hármasszövetség fennállása óta a hadsereg és hadi czélokra fordított kiadások miatt a bevételi források annyira kivannak merítve, hogy azok fokozása már nagyon is terhes volna az olasz népre.

Sajátságos és elszomorító nézet tüneteit látjuk már évek óta a népek sorsát intéző körökben. Első és csaknem egyetlen a hadsereg. Annak erősítése, új fegyverekkel ellátása, a szállításához megkívántató eszközök, szóval a hadi kiadások, mint elkerülhetetlen csapások nehezdednek Európa népeire. Az egyik készségesen veszi vállaira a súlyos terhet, a másik zúgólódva emeli azt; de alig akad olyan nemzet, mely nyíltan oda álljon a trón elé és bevallja azt, hogy már vállaink közel

vannak a roskadáshoz, mi már többet nem bírunk.

Az olasz képviselőház megtette ezt. Mi lesz az eredménye, azt előre nem mondhatjuk meg. Be fogja-e látni Umberto, az olasz nép javát más tekintetben annyira atyai szíven viselő király, hogy a hármasszövetség érdekeiért saját népének vállait túl nem terhelheti? Ha igen, akkor megnyugtathatja népét s példájával talán szövetséges társainak is jó szolgálatot tesz. Ha nem, akkor az olasz képviselőház sokáig ki lesz még téve annak, hogy egyik kormányt a másik után buktassa meg s ezáltal az állam szekerének a nép nagyobb megterhelése felé haladását gátolja, vagy legalább mérsékelje.

Nálunk a körülmények nem ilyenek. A mi szabadelvűnek nevezett többségünket az érdek annyira összetartja, hogy kormányunk bátran neki vág bárminő újabb teher elvállalásának. Igaz, hogy az ilyen önfeláldozó többségnek összetoborzása és együtt tartása nem kevésbe kerülhet; de nálunk ez nem jön tekintetbe.

Az olaszországi körülmények ránk nézve nagyon fontosak. Olaszország szövetségesünk, szomszédunk. Népeinek egy

részét a régi együvértartozás emléke csatolja hozzánk, más részét épen az akkori állapotokra gondolás nem engedi hozzánk közelkedni. Nem lehet tehát közönyös előtűnk az, a mi szomszédunknál, szövetséges társunknál történik.

A miskolczi ev. ref. egyház és főgimnázium

között egy igen érdekes vitás ügy merült fel, melyről a helybeli lapok még ekkoráig nem emlékeztek meg. Miután az ügy közérdekű, annak rövid ismertetését szükségesnek tartjuk. A miskolczi főgimnázium tanári kara ugyanis az egyház által eladott u. n. „pappalom” keresetéből 108 köből életnemű, szőlői jövedelméből 10 hordó bor deputatumot kapott évente. Amennyiben azonban egyes presbyterek már évek óta sürgették, hogy az 1872. óta külön háztartásban élő főgimnáziumtól az évi segély az elemi iskoláztatás javára vonassék meg; a presbyterium egy bizottságot küldött ki a segély és a tanári lakásokul szolgáló egyházi épületek jogi természetének megállapítására, illetőleg indokolt javaslatlételre. A bizottság semmi olyan okmányt nem talált, a mely felderítene, hogy a deputatumok kiszolgáltatására az egyház feltétlenül, vagy egyszersmindenkorra kötelezte volna magát; ennek alapján a presbyterium azt a határozatot hozta, hogy az eredetileg 850 frtos díjlevelekre választott, azonban az államsegély élvezése óta 1050 frttal díjazott tanárok a deputatumok jövedelmében csak addig az ideig

A SZABADSÁG TÁRCZÁJA.

Az öreg sírásó.

„Harangoznak ismét. Ugyan ki a boldog,
A kinek ásni kell a sötét sírboltot?
Ásom a sirt, ásom, mindendennap temetek,
Engem tán a halál már itten felejtett.

Hajh, pedig régen volt, hogy az első hantot
Felástam! Tavaszkor fű, fa, virág hajtott.
Fiatal, szép leány volt első halottam . . .
Olyan bús harangszót sohase hallottam.

Miért nem temettek el akkor együtt velem?
Tavasz volt életem, most járja a tele.
Hajam hófehér lett, térdem remeg, reszket . . .
Könnyezve ölelem a régi keresztet.

Óh, mennyi szomorút, mennyi bűt megértem,
Míg e sok halottat a sírba kísértem!
Annnyi ágyat vetve örökös álmra,
Mindig rá gondolva saját halálomra.

Hova is temetnek e helyen, itt, engem?
Tud-e ily sirt ásni, a ki ás majd nekem?
Két lépés a hossza, egy a szélessége,
Hogy a kettő együtt legyen a mélysége.

Mert mélyre ássátok, csak úgy lesz nyugalmam,
Hogy én is oly mélyen, büntetlen aludjam,
Mint a ki itt pihen, az a jó, szép leány . . .
— Magasra hányjátok a hantot én reám!¹⁴

Ássa a sirt, ássa, fenevére érve,
Forró sóhajítás közt nézett fel az égre;

Már vagyog egy csillag, oda hull sugára
Bágyadt szemeimnek könnyhullatására.

„Óh, ha az a sugár azt hirdetné nekem,
Hogy az úr magához hívja árva lelke! . . .
A magam sírját is kimérem, megásom,
Nincs már nekem többé földön nyugovásom.”

S kiméri a hosszút, másnap meg a szélét . . .
Csak ássa, csak ássa törli verejtékét.
Esteli harangszó hozzá ki-tihallik,
Sírja mély fenekén halkán imádkozik.

„Itt vagyok, itt vagyok, látom koporsóját.
Érzem, hogy megértem napom utolsóját . . .
Te tudod Istenem, óh mennyire vágytam,
Hogy itt legyen csendes, örök síri ágyam.

Nem volt az ő sírja soha virág nélkül,
Virült rajta rózsák, nefelejcs emlékül.
Szegény árva leány sírja nem volt árva;
Öntözte virágát szemem könnyárja.

Megyek hozzá, megyek és hozzád Istenem!
Nem emészt a bánat, nem dül már szívemen.
Jeltelen lesz sírunk, virágtalan puszták,
Hol két szerető szív síralmát aluszsza.*

Harangoznak megint. Ugyan ki a boldog,
A kinek megásták a sötét sírboltot?
„Az öreg sírásó halt meg,” mondogatják.
— Négyen eltemetik, meg sem is síratják.

Tóth Pál.*

* Mutatvány szerzőnek legközelebb megjelenő művéből, mely összes eddig irt költeményeit tartalmazza.

Egy pórul járt honvéd.

— Igaz történet. —

Feri barátunk, mint nyolczadik osztályu tanuló, egy évi önkéntességért folyamodott, s bevételvé, foglalkozásra nézve rossz német irással „student“-nek jegyeztetett be.

Leszolgálván az egy évet, adóhivatali gyakornok lett s nem sokára adótisztté neveztek ki, mely minőségben évekig jól megállta a helyét. Később áthelyezték a honvédséghez, hol az igazolványt kiállító őrmester, nem tudván a német krix-krax betűkön eligazodni, Feri barátunkat minden teketória nélkül — „suszter“-nak — írta be.

Megrémülve jött hozzánk igazolványával, mert neki még a hetvenhetedik öreg apja sem volt suszter. Mi rögtön azt a tanácsot adtuk neki, hogy menjen a zászlóalj parancsnoksághoz kiigazítás végett; ő azonban, biztosra fogva, hogy sohasem jut piros nadrághoz, szépen fiókjába vágta, távolról sem sejtve, mily végzetessé válhatik reá nézve egykor az az átkozott suszter szó.

Ezernyolczszásnyolczvanhármát irtunk, mikor a volt egyéves önkénteseket is behívták a honvédséghez tiszti kiképzés végett öt heti gyakorlatra Miskolczra. Feri barátunk is megkapta a behívót s augusztus 22-én leverten indult a görög templom udvarába. A Sugár-féle laktanyában kikapták a risztungot s délu-

részesíti, míg a főgimnázium részére a 7000 frt évi államszegély teljes egészében folyóvá nem tétetik, azontúl pedig a segélyezést véglegesen megszünteti. A tanári lakásokul szolgáló egyházi épületekre nézve pedig kimondotta a presbyterium, hogy azokat továbbra is meghagyja a tanárok használatában mindaddig, míg azokra az egyháznak saját céljaira szüksége nem lesz. — A főgimnázium iskolai tanácsa a presbyterium határozatát sérelmesnek találván, azt az alsó-borsodi egyházmegyei közgyűlés elé felbrazta. Az egyházmegye legközelebb A.-Zsolcán tartott közgyűlésében Fekete József egyházmegyei főjegyző előterjesztésére ez ügyben a következő határozatot hozta: „Egyházmegyei közgyűlésünk tekintettel arra, hogy a miskolci egyház jelentékeny jövedelmet hozott szőlőt a filloxera elpusztította; tekintettel arra, hogy a régente 250—300 köből örlési hozamot adott malmát, miután a gőzmalmok technikai fejlettsége a versenytérről annyira leszorította, hogy a deputatumokat sem volt már képes bevenni, annyival kevésbé az újítás kiadásait fedezni, saját jól felfogott érdekéből eladta a vételért 1200 frt híján adósságai törlesztésére fordította; — tekintettel arra, hogy két paplakját, három iskoláját 12,000 frtos kivételből e folyó évben renováltatja; tekintettel arra, hogy népnevelése, noha elhanyagolt állapotban van is, évi 7000 frtját veszi igénybe; de tekintettel másoldalilag arra, hogy a főgimnázium — hála érte a gondviselésnek — saját bevételéből nemcsak szükségletét fedezi, hanem még fölöslege is van, és ez a fölösleg a jövőben még emelkedni fog, a mennyiben néhány év múlva a Kun József-féle 10 ezer forintos alapítvány megkészszerzvéen magát évi kamataival növelni fogja a bevételi rovatot; tekintettel másoldalilag arra, hogy az a néhány tanár, a ki a deputatumot élvezte, ennek elvonásával jövedelemcsökkentést nem szenved, a mennyiben eredetileg 850 frtos chártája a 3500 frt államszegély folyóvá tétele óta 1050 frtra, illetőleg a teljes 7000 frt kiutalványozása után — vagyis e jelen évtől — 1200 frtra szökik fel: — egyházmegyei közgyűlésünk a miskolci presbyterium határozatát ama közvetítő és az egymással szemben álló intelligens testületeket kibékíteni akaró módosítással, hogy az egyházi épületek a tulajdonjog fentartásával, állandó tanári lakásoknak hagyassanak meg, annyival is inkább megerősítette, mivel a presbyterium ígéretet tett, sőt jegyzőkönyvileg kötelezte magát, hogy a főgimnáziumot, „mint az ev. ref. egyház és a protestáns szellem érdekeinek erős oszlopát, megtámadás vagy anyagi szükség esetén gyámolítani s fentartani az egyház jövőben

is szoros kötelességének fogja tartani, mert a főgimnázium, míg az egyház fennáll, kell, hogy vele együtt fennálljon! Az egyházmegyének ezt a határozatát legközelebb tárgyalni fogja úgy a presbyterium, mint az iskolai tanács.

Baross Gábor †.

Mint a derült égről lecsapó villám, oly hihetetlenül és váratlanul jött városunkba az a leverő hír, hogy Baross Gábor meghalt!

Ki volt Baross Gábor? . . . Azt tudja minden magyar. Egyike volt ő azoknak a kiváló és ritka magyar minisztereknek, a kik jóakarattal, fényes tehetséggel s alkotó erővel birva, még a mai szerencsétlen politikai viszonyok között is képesek voltak a haza javára munkálkodni.

Váratlanul jött halálára méltán gyászt ölthet az egész magyar nemzet! Méltán sajnálhatja őt, a csak 44 évet élt nagy államférfiút minden honfui szív; mert el kell ismernünk, hogy azok az alkotások, melyeket a «vas miniszter» különösen a közlekedés terén tett, korszakalkotó művek valának. De gyászt ölthet közelebről Miskolcz közönsége is; mert ő volt a mostani magyar miniszterek között az, a ki az állam érdekeinek szem előtt tartásával meleg rokonszenvének, jóindulatának már eddig is fényes tanújeleit adta városunk iránt. Mélyen sajnálhatjuk őt mi miskolci polgárok azért is, mert kitudja, vajjon az a terv, melyet ő Miskolczon egy központi pályaudvar építése által már a legközelebb jövőben keresztülvinni óhajtott, megvalósul-e az ő halála után?!

Mi is kiöntjük bánat és fájdalom-könnyeinket a nagy halott ravatalára s a veszteség fájó érzetével vesszük körül a koporsót, mely legjobbjaink egyikét zárta sötét üregébe. Oh, hát mindig és mindenütt a legjobbak mennek el?! . . . Üstökös volt ő hazánk egén, „mely jött és távozik;” de fényével még sokáig befogja világítani azt a munkakört, melyben élt és működött!

K Ü L Ö N F É L É K.

— **Baró Vay Béláné.** Teleky Zsófia grófnő már régóta ismeretes nemes szívről városunkban. Az óvoda számára legújában is 500 forintot adományozott a nemeszélű intézet kifogyhatlan bőkezűségű magas védnökneje. Áldja meg érte az Ég!

— **Ludvigh Gyula** miniszteri tanácsos mult pénteken este városunkba érkezett s szombaton az üzletvezetőség hivatalos helyiségeit megvizsgálta. Itt értesült arról a leverő hírről, hogy Baross Gábor miniszter halálán van.

— **A koronázási jubileum** tárgyában a városi tanács hétfőn délelőtt tartott ülésében állapította meg véglegesen a programot, mely szerint: június hó 7-én este és 8-án reggel a katonai zenekar járja be városunk főbb utcáit. 8-án délelőtt a hatóságok és testületek a háladó isteni tiszteleteken vesznek részt, időnként az Avas-hegy ormáról tarack-lövések hangzanak. 8-án este a kivilágítás elmarad. hanem helyette a „Lövölde-Népkert“ helyiségében táncmulatság lesz katonai zenekar és cigánybanda közreműködése mellett. Ez a táncestetély egyszersmind ismerkedési estetély lesz, melyet a város az üzletvezetőségi hivatalnokok tiszteletére rendez. Ezzel a hírrel kapcsolatban megemlítjük, hogy a miskolci daláregylet körében nem idegednének attól a tervtől, hogy ha a városi hatóság által felkéretnék, az egylet testületileg szívesen résztvenne és közreműködnék a június 8-án tartandó ismerkedési estélyen, annyival is inkább, miután a már május 21-re hirdetett majálisát nem tartja meg.

— **Temetés.** Bakos Antal ev. ref. egyházkerületi pénztárnok hült tetemeit vasárnap délután nagyszámú és kiválóan intelligens közönség részvétele mellett adták át az anyaföldnek. Közéletünk kiváló férfiai, vallás és pártkülömbőség nélkül megjelentek a koszorúkkal borított koporsó körül, jelölül annak, hogy a ravatalon nyugvó férfi a közügyeknek egyik kiváló harczosa volt. Életének szebb éveit Borsodvármegye szolgálatában töltötte el, hosszú időn keresztül volt annak buzgó és lelkiismeretes főpénztárnoka. Tevékeny részt vett a politikai és társadalmi mozgalmakban. Nem egyszer volt képviselő választási elnök s így nem is egyszer adta át Horváth Lajosnak lelke teljes örömeivel a mandátumot. Néhány évvel ezelőtt, érezvén öregségének csálhatatlan jeleit, lemondott a megyei szolgálatról, hogy a tisztáninneri ref. egyházkerület pénzeit osztatlan erővel s kiváló gondossággal kezelje. Pontosság és kiváló szakértelem kísérték őt hivatalos ténykedéseiben életének utolsó perczéig. Ravatala felett Kun Bertalan püspök tartott

tán öt óraker már teljesen felszerelve ott álltak a vitézek a kaszárnya udvarán, parancsra várva.

Egyszer csak eléjük áll egy drótbajuszú őrmester s dörgelemes hangon elkiáltja:

— Suszterek, szabók ki a sorból!

Ki is lép egy jó csomó, de Feri barátunk a parancsra rá sem hederítve, áll a sorban, mint a czövek.

Az őrmesternek se kellett több. . . . Felforr benne a méreg, neki ugrik a szegény Ferinek s mint egy fenevad rárvall:

— Hát te süket vagy? Nem hallottad a parancsot, hogy suszterek és szabók előre?

— Őrmester urnak alássan jelentem, én se suszter, se szabó nem vagyok.

— Fogd be a szádát, te mocskos! Hisz a kinek szeme van, a pofádról is leolvashatja, hogy suszter vagy. Majd megtanítlak én, hogy kell itt szimulálni. Bárdos tizedes! Hozza ki ennek az éhhetetlennek az igazolványát.

A káplár gyorsan kihozza a corpus delictit.

— Olvasd el ezt a szót, te bundás!

— Suszter, olvassa Feri szepegve.

— No hát akkor czoki, a többi közzé.

Hasztalan volt minden mentegetés, rimánkodás, szépen bedobták a susztereiba, különös figyelmébe ajánlva a standbeli fősuszternek, hogy erre a szimuláns fráterre vigyázzon.

Pár percz múlva előtte volt a csirizestál, néhány pár rosz bakancs, lábszija és dikics.

Látván szegény, hogy itt a rapportig

mentség nincs, szépen hozzá fogott a foltozáshoz, de olyan kegyetlen öltéseket csinált, hogy a fősuszter kénytelen volt a munkát kezéből kivenni s mint szimulánsot, további intézkedésig várta fogságba tenni.

Éjjel borzasztó álmái voltak . . . kilencszázkilencvekilenc dikics villogott feje fölött, ezer meg ezer lábszija volt nyakára tekerve.

Végre megvirradt. . . A napos káplár összerirta a raportra jelentkezőket, köztük Ferit is, ki mingyárt a napos altisztek után állt a glédában.

— Százados urnak alássan jelentem, panaszra jöttem Kullancs őrmester úr ellen, ki rám fogta, hogy suszter vagyok és suszter munkára osztott be, holott én nem vagyok suszter, hanem m. kir. . . .

— Ejnye, a . . . ez már mégis halatlan szemtelenség magától! . . . Hát maga még tagadni meri, hogy suszter? . . . Hisz én csak ma látom először, mégis leolvassom az arczáról hogy suszter. Vagy azt hiszi, hogy katonáéknál olyan könnyű valakit feltüntetni? Egykettő! Mars a susztereiba!

És úgy belökték szegény Ferit, hogy a lába sem érte a földet. A susztereiben meg a többiek estek neki. Szemére vetették, hogy az mind rongy ember, a ki a mesterségét eltagadja. Hasztalan volt minden okoskodása. Sőt mikor megmondta nekik, hogy ő rendes adótiszt, rátámadtak, hogy: no már akkor csakugyan elveszne a világ, ha még ilyen mihaszna

emberek is adótisztek volnának. Annyira szekirozták szegényt, hogy utóbb majdnem maga is elhítte, hogy ő suszter.

E közben jön a zászlóaljparancsnok szolgálja s a kantárszija kijavítása végett susztert kér az őrnagy ur lakására.

Ferit küldték, ki félve ment ugyan, mert tudta, hogy cserben hagyja a tudománya, de másrésről remélte, hogy panasza ott meg fog hallgattatni.

Az őrnagy szolgálja kezébe adta a kantárszijaikat s ott a folyosón már hozzá is fogott volna a munkához, de azt sem tudta, hol kezdje. Ott izzadt egy darabig, forgatta a szijaikat jobbra-balra a szolgálta előtt, midőn kilép az őrnagy, néz egy pár másodpercig, azután rá-mordúl a szolgálta:

— Már megint a legbutábbikat küldték ide?

— Őrnagy urnak alássan jelentem, én . . .

— Csitt! . . . Egy szót se többet.

— Éu . . . Ferencz kir. adótiszt vagyok.

— Micsoda? . . . Adótiszt?

— Igen kérem, szól az étteremből kilépő vendég, ki épen Manyak adófelügyelő volt, ez az én egyik legjobb adótiszt Miskolczon.

Igy szabadult meg Feri barátunk a suszterségtől, de még most is undorodik a csirizszagától.

Penna.

gyászbeszédet, megható szavakban méltatva az elhunyt férfinak mint neki az egyházkerületnél munkatársának érdemeit. Ima előtt és ima után, a polgári dalosegylet énekelte gyászdalokat, majd megindult az impozáns menet, s a kiváló férfiú porhüvelyét a testületileg megjelent megyei és városi tisztikar, ref. egyházi presbyterium, lyceumi tanárikar, leánynevelő intézeti tantestület, hatóságok, egyletek és intézetek képviselői, sok jó barát: nagyszámu rokonság és résztvevő közönség kísérete mellett helyezték el az avasi sírkertben. Áldás és béke lengjen porai felett!

— **Áthelyezés.** Köttrba Nándor, törvényszéki joggyakornokot Miskolcra ugyanilyen minőségben Egerbe helyezték, helyére a miskolci kir. törvényszékhez Pokoly Lajost nevezték ki.

— **Hymen.** Dr. Lipcsei Ádám, a „Szegedi Híradó“ szerkesztője a napokban jegyezte el Békési Tini úrhölgyet, dr. Békési Ignác, nyugalmazott honvéderős leányát. — Frank Henrik miskolci kereskedő ügynök múlt vasárnap tartotta esküvőjét Wolf Camilla kasszonnyal, Wolf József kereskedő leányával Bécsben.

— **A miskolci ev. ref. egyházkerületnél** megüresedett pénztárnoki állásra a pályázatot legközelebb közzéteszi Kun Bertalan püspök úr. Ez állással 1400 ft évi fizetés van összekötve. Már eddig is több nevet hallottunk emlegetni, a kik pályázni fognak; de ha igaz az a hír, hogy Pataky Sándor miskolci rendőrkapitány is hajlandó volna ez állást elfogadni, akkor — azt hisztük — nem nagy fejtörésbe kerül az egyházkerületnek megoldani azt a kérdést, hogy ki legyen a pénztárnok? Mert Pataky Sándor neve a leánynevelő intézet javára rendezett sorsjáték alkalmából nagyon ismert és igen jóhangzású név lett a kerületi tanácsbírák előtt.

— **Koncsek János,** a miskolci görög keleti orthodox egyház kántora folyó hó 1-én töltötte be kántori hivatalának 50-ik évét. Ő 1842-ik év május 1-én lépett hivatalába s azóta 50 hosszú éven keresztül szolgálta buzgósággal és valódi lelkesedéssel egyházát. A mai jubiláris korszakban, midőn 10, 20 évi szolgálat után is ünnepi fényvel vesznek körül egyeseket, senkinek sem jutott eszébe az egyszerű, de tisztaságú állást elfoglaló 70 éves ösz férfiú. Abban az egyházban, melynek szolgálatában töltötte el hosszú munkás életét — őt nélkülözni ma sem lehet, mert — miként értesültünk — ő az egyedüli, a ki a szertartás vezetésében egészen otthon van; pedig 50 évi hű és odaadó munka után bizony ráférne már egy kis nyugalom!

— **Mi** — ha már a jubileum elmaradt — az ég áldását kérjük a hű munkásra s kívánjuk, hogy testének erejét, kedélyének frissességét a haza, egyháza s a szívében mély gyökeret vert függetlenségi eszmék javára még nagyon sokáig tartsa meg a gondviselés!

— **Halálozás** Nagy Ignác miskolci ref. lelkész és családját mély bánat és kipótolhatatlan veszteség érte. Városunk ref. lakosságának szeretett lelkésze ugyanis vasárnap délelőtt vette a táviratot, mely értésére adta, hogy édes atyja Nagy András, Sárospatak városának egyik közbecsülésben élt polgára jobb létre szenderült. A mély gyászt és bánatot, melyet a 80 éves agg férfiú elhunyt hagyott a kesergő család szívében, még nehezebbé teszi az a szomorú tudat, hogy a megboldogult édes atyja, a ki egy messze kiterjedő családnak mondhatni: ösz patriarchája volt — nem érthette azt a szívében rég óhajtott napot, a mikor szeretett nevével — mint ez év szeptember havában tervezve volt — megülhette volna házasságának 50-ik évfordulóját — aranylakadalmát! A halál a munkás élet elmetszésével ketté vágta azt a lánczot is, mely az öreg szülők szívét a szeretet kapcsával 50 évig összekötötte. Temetése hétfőn délután ment végbe Sárospatakon. Nyugodjék békében!

— **Halálozás.** Puchlin János, ki mint az „Első magyar általános biztosító társaság“ tisztviselője huzamosabb ideig lakott városunkban, folyó hó 3-án meghalt Németújváron. Az elhunytban dr. Mitley Sándor kir. aljárásbíró, városunk szülötte, szeretett apósát gyászolja. Béke hamvaira!

— **Az elítelt pofokodó.** Debreczenben egy a közshadsereghez tartozó hadnagy egy honvédet felpofozott az utcán, mert az neki nem köszönt. Thaly Kálmán országgyűlési képviselő

ez ügyben az országgyűlésen még március 12-én felvilágosítást kért a honvédelmi minisztertől. A miniszter felelete annak betegsége miatt késétt. Újabb sürgetésre végre május 4-én Grómon Dezső államtitkár válaszolt a beteg miniszter helyett. Válaszában megnevezte a felpofozott honvédet, kit Erdélyi Józsefnek hívnak; elmondta, hogy a közshadseregbeli tiszt tiz napi szoba fogságot kapott Thaly Kálmán erre kérte a tiszt megnevezését. Grómon ezt megtagadta, mert nem akarta, hogy az a tiszt nevének felemlítése által újabb büntetést is szenvedjen. A tiszt nevének elhallgatása miatt nagy zavar keletkezett az országgházban. Horváth Gyula képviselő a többiek azt mondta, hogy ő azt az ismeretlen embert díszónak, gazembernek nevezi, majd megnevezi ezután magát. Horváth Gyula azonnal felkérte Bolgár Ferenczet és Bethlen Bálint grófot segédekül azon esetre, ha az a meg nem nevezett tiszt jelentkeznék. Május 6-án délután 4 órakor Horváth Gyula Egerből táviratot kapott Óváry László 60. gyalogezredbeli hadnagytól, melyben az tudatta vele, hogy Fillipics és Bittó főhadnagyk este 9 órakor Budapestre érkeznek a Vadászúrtba. Május 7-én 4 órakor történt meg a kardpárbaj, melyben Óváry éles vágást kapott a fülére és lapvágást a lapoczkájára; Horváth Gyula pedig homlokának felső részén kapott egy kissé nagyobb vágást, mely olyan vérzést idézett elő, hogy a vércseppek Horváthnak a szemébe csepegték és a látásban akadályozták. Az orvosok úgy nyilatkoztak, hogy a párbajt nem lehet folytatni; mert Horváth Gyula a csepegő vértől nem lát kellőleg. Horváth Gyula a vérzés elállítása után így szólt ellenfeléhez: „A parlamentben beállott viszonyok és körülmények oda kényszerítettek, hogy ön ellen, hadnagy úr, súlyos sértést kövessék el. Igen örülök, hogy önnek fegyverrel adhattam elégtételt, a melyet most sajnálatom kifejezése által ismétlek.“ A felek egymással kezet szorítva távoztak el. Horváth Gyulát se nem akadályozza a munkában.

— **Bakos Antal** végrendeletét hétfőn bontották fel a kir. törvényszéknél. A megboldogult több jótékony hagyományt tett: A miskolci ref. főgymnáziumnak, a főgymnáziumi tanári nyugdíjintézetnek, a miskolci ref. leánynevelő intézetnek 200—200 frtot, a borsodmegyei árvaháznak és a miskolci szegényápolónak 100—100 frtot hagyományozott.

— **A miskolci kir. törvényszék** legközelebb tartott végtárgyalása alkalmával a gyilkossággal vádolt Kertész István miskolci cipész tizenkét évi fegyházra; Filep Sándort pedig, ki vétkes gondatlanságból Emődön egy 11 éves fiút megölt, egy hónapi fegyházra ítélte.

— **Bogisich esperes** és budai plebános a május 5-iki esperességi gyűlésen felszólította a fővárosi plebánosokat, hogy czélszerűnek tartják-e a magyar nyelvnek mostani alkalmazását a templomokban? A maga részéről javasolni fogja a primásnak, hogy az első kerületben a várban állítsa vissza a régi rendet, azaz azt, hogy felváltva magyar és német miséket tartsanak. Pártolta Kirchhoffer óbudai plebános és Kanovich prépost józsefvárosi plebános. Elleneztek a segédlelkészek és a fővárosi hitoktatók. Történt pedig ez Magyarországon! Az ilyen németbarátokból kerülnek ki idővel a magyar nemzet jogait a felsőházban képviselő püspökök, ha kormányunk Bécsbe jár az ottani ünnepélyek fényét emelni.

— **Panasz érkezett** lapunk szerkesztőségéhez, egy a Buzatéren lakó anyától, a ki kis gyermekeit nem küldheti ovodába, mert ott a környéken nincs sehol ilyen intézet, a kis gyermekek pedig különösen télen nem mehetnek a város másik végére az ovodába. Az illető úgy tudja, hogy május 1-én kellett volna már egy óvó intézetnek ott létesülni, de biz az még nincs és mi sem tudjuk, hogy csak tervezve is volna. Ajánljuk e jogos és méltányos kívánalmat a tisztelt városi tanács nagybecstű figyelmébe.

— **Panaszt hallottunk** az Urak-utcájáról, hogy ott a felső szekérhidon napokig egy nagy nyílás tátongott; állítólag egy ló el is törte a lábát benne. Felhívjuk e körülményre az illető intéző körök becses figyelmét, nehogy akkor történjék meg a kijavítás, midőn már valami nagyobb szerencsétlenség esett meg.

— **A „Magyar Hírlap“** szóról-szóra közli azt a hirdetésünket, melyet lapunkban egy újdondász és referens alkalmazása céljából köz-

zétettünk s utána tréfásan ezeket mondja: „A hazai sajtónak gyors felvirágzása érdekében siettünk ezt közzétenni s reméljük, hogy a lapszerkesztők országos versenyt rendeznek Miskolcra, hogy ezt az állást elnyerhessék.“ — Hát mi csak köszönetet szavazunk a „Magyar Hírlap“-nak, hogy ezt a hirdetést közölte, mert ez által nekünk nem mindennapi élvezetet szerzett. Azóta levélben és távirati uton halomszámra jön az ország minden részéből, kiváltképpen pedig Budapestről a sok előnyös ajánlat. Száz meg száz jeles férfiú, köztük sok doktor, filozof, titkos drámairó, feltaláló, volt szerkesztő, főmunkatárs, belmunkatárs, mind mind a mi szerény lapunk számára ajánlja fel nagy tehetségét! . . Mind csupa zseni! Van köztük olyan széles ismerettel bíró férfiú is, a ki az írás mesterségén kívül alaposan ért a házasság közvetítéshez, a cselédszerzéshez; ezek a tudományok — mint levelében írja — mind igen szükségesek egy vidéki hírlaphoz! . . De hát mi nem haraptunk a savanyu almába, majdcsak megéltünk mi így vidéki észszel is. A „Magyar Hírlap“ szíves közvetítése folytán azonban azt a szomorú tapasztalást szereztük, hogy nagyon sok „félreismert lángész“ hever parlagon árva hazánkban!

— **A Flóbert-puskák** a népkert környékén valóságos hadjáratot indítanak a kis madarak ellen. Felhívjuk e körülményre a hatóság figyelmét, mert nemcsak a szegény madárkák, hanem az ott sétáló közönség érdeke is azt kívánja, hogy a tanuló ifjúság más nemesebb szórakozással töltse el drága idejét különösen most, midőn az évrő vizsgák már annyira közel vannak.

— **A szentpéteri bicskások.** Sajó-Szentpéter ma már sokat veszített régi hírnevéből — de előnyére. Ezelőtt az volt a példabeszéd: „Ha Szentpéteren meg nem lopnak, meg nem bicskáznak sat. — keresztül mehetsz az egész világon.“ Ma már ritkán fordul elő Sajó-Szentpéteren ilyen bicskázás, ezt talán a filloxera pusztításának is lehet némi részben köszönni. Hanem hát e hó elsején, a munkások nagy ünnepén, mégis előfordult Szentpéteren egy szenzációs bicskázás, de ezt sem a törzslakosok követték el, hanem a falu végén lakó vályogvető cigányok, a kik fényes nappal nyílt utcán — miért, miért nem, ezt hosszú dolog volna itt előadni — késsel összeszurkáltak egy Elek János nevű szentpéteri földmivest. A dolog vége aztán az lett, hogy a csendőrség Elek Jánost a kórházba, a cigányokat pedig a miskolci kir. ügyvédség gondjaiba helyezte.

— **Az elmebetegség** ma napig csaknem járványszerűleg uralkodik. Alig múlik el egy hét, hogy a miskolci közkórházban ilyen szerencsétlen elmebeteg ne jelentkezzék: a kórházi igazgatóság már alig képes nekik helyt adni. E hó 7-én is M. József vasuti fékező neje P. Gizella, egy 28 éves nő rohant végig a Gordon-utcán, szüntelen ezt kiabálva: „Zsidó lett a hatóság!“ Az utcán összesereglett nép felismerően rajta az elmebeteg nyomait, értesítette a rendőrséget, mely a szerencsétlen fiatal nőt azonnal a kórházba szállította. Mikor a kórházba megérkezett így kiáltott fel: „Nevem napján! Nevem napján! Zsidó lett a hatóság!“ A szomszédok azt beszéltek, hogy a gyermeke halála felett való mély bánat fosztotta megelméjének épségétől.

Figyelmeztető.

Május 13-án kezdődik az ev. ref. főgymnázium nyolczadik osztályának vizsgája.

Május 13-ig lehet megnézni az alsó miskolci római kath. egyházközség adókövetését Hesz Miklós pénztárnoknál.

Május 14-én a kereskedelmi és iparkamara közös ülést tart.

Szerkesztő postája.

Ifj. Kr.-nek. Helyben. Névtelen közleményekre nem reflektálhatunk.

Az „Egy magyar közkívánata“ vers írójának helyben. Maradjon holtáig jó 48-as, de verset ne írjon; inkább más uton tegyen szolgálatot s: ent eszménknak.

J. K. Hosszú tudósítást postán küldöttem; várom becses dolgozatait, üdvözlöm öszes jó embereinket.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos: Dr. Halász Sándor.
Kiadó: Wesselényi és König.

2-4

Mindenféle friss töltésű

ÁSVÁNYVIZEK

ÉS FORRÁSTERMÉNYEK

nagyban és palaczkonkint kaphatók:

WEIDLICH PÁL

fűszer, anyagáru, csemege és ásványviz kereskedésében

„A FEKETE KUTYÁHOZ” MISKOLCZON.

HÁZ ELADÁS.

AZ AVAS ALATT

a Toronyalja-utca legszebb helyén fekvő
jó karban levő

egyemeletes ház,

mely áll: 6 szoba, 2 konyha, 2 éléskamra és fűskamrából, a ház alatt jó hideg köpönye, melyben a legjobb ivóvíz van, kerttel együtt azonnal

örök áron eladó.

Értekezhetni e lap kiadóhivatalában.

140. szám.
Bv. 1892. **Árverési hirdetmény.**

Alulírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében, ezennel közhírré teszi, hogy a miskolczi kir. járásbíróság 11526/888. számú végzése által Blau Áron császárszabó lakos felperes végrehajtató javára Klein József d.-győri lakos alperes ellen 1033 frt 28 kr. tőke, ennek az illető végzésben kitett 6% kamatai eddig összesen 101 frt 28 kr. perköltés követelés erejéig elrendelt kielég. végrehajtás alkalmával 1889. évi február hó 8-ik napján bírósággal lefoglalt és 300 frt 50 kr-ra becsült különféle házi butorok, házi- és konyhai-eszközök, u. m. szekrények, nyoszolyák, asztalok, diványok, török, ablakfüggönyök rámaikkal, egy inga-óra, továbbá faneműek és egyéb gazdasági eszközök, konyhai fa- és vasedények és felesleges ágyneműekből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak. 1-1

Mely árverésnek 4282/1892. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis alperesnek lakásán D.-Győrben leendő eszközzésére 1892. év május hó 17-ik napjának d. e. 9 és d. u. 3 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t.-cz. 107. §-a értelmében, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak. A netaláni elsőbbségi igények a hivatkozott törvény 111. és 112. §§-ai értelmében érvényesítendőek.

Kelt Miskolczon, 1892. évi május hó 5-ik napján. **Csesznok**, m. kir. bir. végrehajtó.

Bérbeadó

Miskolczon az Avas alatt leg-
szebb helyen fekvő

„KIOSZK”-hoz czimzett
nyári és téli használatra alkalmas
vendéglőhelyiség
azonnal átvehető.

Bővebb értesítést ad **Fogarasi Ferencz**
A.-Szirma-utca 97. sz. 2-4

Lakásváltoztatás.

Ezennel van szerencsém a nagyérdemű közönség becses tudomására hozni, hogy a már több év óta jóhírnévben fennálló

kárpitos- és diszítő-
ÜZLETEMET

Széchenyi-utca 97. sz. alá

helyeztem át, hol azt a mai kor igényei-
nek megfelelőleg megnagyobbítottam, ennél-
fogva azon kellemes helyzetben vagyok,
hogy az igen tisztelt megrendelőmet a
legpontosabb kiszolgálásban részesíthetem,
sajátkészítési és a legújabb kivitelű szalon
butorokat, disz-függönyöket, finom tiszta
lőszőr-matraczokat, divánokat és fouteleket
folyton készletben tartok eladásra, miért
is a nagyérdemű közönség becses pártfo-
gását kérve, maradok 2-4

kiváló tisztelettel

Rotter Ignác,

kárpitos és diszítő.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
MERKL GYULA

vas- és fegyverkereskedése

a „Három rózsza” nagy szálloda alatt Miskolczon.

Mindenféle épület vasalások, asztalos,
lakatos és kovács-szerszámok, konyha- és
ház-felszerelések. Vaskályhák, szoba-tele-
grammok, villany-csengők. 2-4

**Czuk or-répa
aczel-kapák,**
fűkaszák jótállás mellett,

leverő Norton-féle kutak, lombfűrészethez
ábrák, deszkák. Magy. kir. lő- és robbanó-
por, dynamit és gyúzsínór, üres és töltött hű-
velyek. Lefaux, Lancas fegyverek, revolve-
rek és többféle eszközök nagy választékban.

Kovácsolt vasból összehajtható kert
székek, diványok, asztalok és öntött
kert padlábak is kaphatók.

Első Magyar Általános Biztosító-Társaság ügynöksége.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Árverési hirdetmény.

Közzé tétetik, hogy az egri főkáptalan tulajdonához tartozó Borsodvármegye Ároktő
községben levő s az ároktői 1. számú telekjegyzőkönyvben foglalt A. 2. rend, 84. helyrajzi
szám alatti

korcsma-ház

melléképülete és beltele összesen 1337 frt 60 krajczár kikiáltási árban a helyszínén Ároktő
községhezánál 1892. évi május hó 17-ik napjának délelőtti 9 órakor megtartandó nyilvános
árverésen a legtöbbet ígérőnek el fog adatni.

Az árverési feltételek megtekinthetők: a főkáptalani uradalmi rendszerinti ügyésznel
Egerben, **Petró József** főkáptalani rendszerinti ügyésznel Miskolczon és **Vörös János** uradalmi
ispánnál Ároktőn. 1-1

Eger, 1892. évi április hó 30-án.

Az uradalmi kormányzóság.

UJDONSÁG!

Raktáramat tetemesen nagyobbítottam a legújabb
divatu angol cheviott, francia kammgarn öltöny s fel-
öltő szövetekkel, nemkevesebbé kintűnő

házi gyártmányu szövetekkel.

Dúsan felszerelt raktárammal, valamint saját műhelyem-
ben készült ruhák, melyek legújabb szabása és elegáns
fagonuk által tűnnek ki, bármely elsőrangú budapesti
szabóval is versenyezhetek. Törekvésem olcsó
árért jó, finom, elegáns s legújabb fagonnal
ellátott uri ruhákat készíteni.

Teljes tisztelettel

KÁLMÁN M.

FÉRFI SZABÓ, MISKOLCZON.

Debrecenyi Dániel úr házában, Muszka Sándor úr
vaskereskedésével szemben. 6-10

